

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้
- เพิ่มความมาตรา ๔๐/๑ โดยให้คู่พิพาทสามารถร้องขอต่อศาลปกครองเพื่อคัดค้านคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในคดีข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน
 - ให้อำนาจศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาไต่สวนคำร้องและมีคำสั่งเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ
 - คดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาโดยไม่เป็นตามบทบัญญัตินี้ คู่พิพาทอาจขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา พิพากษาใหม่ได้

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เป็นธรรมต่อคดีพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง โดยเฉพาะการร้องคัดค้านคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ จึงสมควรเปิดโอกาสให้คู่พิพาทสามารถร้องคัดค้านคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในคดีปกครองได้ โดยให้ความเป็นอิสระต่อศาลปกครองสูงสุดในการพิจารณา ไต่สวนเพื่มีคำสั่งเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการได้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในชั้นอนุญาโตตุลาการก็ได้ รวมถึงการเปิดโอกาสให้คู่พิพาทสามารถร้องขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา พิพากษาคดีที่ไม่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อภาคเอกชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอนุญาตตุลาการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ
พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๔๐/๑ การคัดค้านคำชี้ขาดของคณะอนุญาตตุลาการในคดีข้อพิพาทระหว่าง
หน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจขอให้เพิกถอน
คำชี้ขาดของคณะอนุญาตตุลาการนั้นได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีเขตอำนาจภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันได้รับสำเนาคำชี้ขาด

ในการพิจารณาคำร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจ
ไต่สวน พิจารณาพิพากษา ได้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในคดีข้อพิพาทโดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงและ
ข้อกฎหมายในการพิจารณาชั้นอนุญาตตุลาการได้”

มาตรา ๔ คดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาโดยไม่เป็นตามมาตรา ๔๐/๑ แห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คู่พิพาทอาจขอให้ศาลปกครองสูงสุดไต่สวน พิจารณา
พิพากษาใหม่ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติที่ไม่ได้ให้อำนาจศาลปกครอง ได้สอบสวน พิจารณา พิพากษา ได้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อพิพาทในคดี จึงสมควรให้อำนาจคู่พิพาทสามารถร้องต่อศาลปกครอง เพื่อได้สอบสวน พิจารณา พิพากษา ได้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย โดยไม่คำนึงว่าข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายนั้นได้ยกขึ้นในชั้นอนุญาตตุลาการหรือไม่ รวมถึงคู่พิพาทอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อได้สอบสวน พิจารณา พิพากษาคดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คู่พิพาทอาจขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้สอบสวน พิจารณา พิพากษาใหม่ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ เพิ่มความมาตรา ๔๐/๑ ของพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยให้คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในคดีข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาตตุลาการ โดยยื่นคำร้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีเขตอำนาจภายใน ๙๐ วันนับแต่วันได้รับสำเนาคำชี้ขาด โดยในการพิจารณาคำร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาด ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจได้สอบสวน พิจารณา พิพากษา ในคดีข้อพิพาทโดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในการพิจารณาชั้นอนุญาตตุลาการได้ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ คดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คู่พิพาทอาจขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้สอบสวน พิจารณา พิพากษาใหม่ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)